

[Nina Andersen.]

ansvaret for reglerne for uddannelsen i indenrigsministeriet — hvilket vel i realiteten vil sige i sundhedsstyrelsen — men til gengæld forekommer det mig lige så rigtigt, at man ved forslaget om dette nævn forudsætter, at sundhedsstyrelsen, når den skal løse den opgave at udarbejde regler for sygeplejerskernes uddannelse, har et samarbejde med, rådfører sig med de faktorer, som skal have det praktiske ansvar for uddannelsen, og som har den daglige erfaring for, hvilke krav der må stilles til sygeplejerskernes virksomhed. Jeg synes, at et samarbejde mellem den øverste sundhedsmyndighed, den kommunale administration, arbejdslederne — sådan tør man vel benævne lægerne — og sygeplejerskerne vil kunne sikre, at uddannelsen altid vil være tidssvarende, og at der vil kunne tages hensyn til ændrede krav i uddannelsen. Det skulle altså hindre, at man kom i den situation, som man er i nu, hvor man må konstatere, at der er en efterslæbning i uddannelsen i forhold til de krav, der stilles på dette område. Mit parti kan slutte sig til lovforslaget om oprettelsen af dette nævn, men jeg beder om, at man i udvalget bl. a. beskæftiger sig med, om man ikke udtrykkeligt i loven skal nævne Dansk Sygeplejeråd, hvad jeg altså synes.

Medens jeg opholder mig ved uddannelsen, vil jeg lige henlede opmærksomheden på, at Nordisk Råd ved sit sidste møde i januar—februar i år bl. a. vedtog en rekommendation, som henstiller til regeringerne at tilse, at der ved uddannelsen af tandlæger, apotekere, veterinærer, sygegymnaster og sygeplejersker opnås så stor overensstemmelse mellem fordringerne i de forskellige nordiske lande, at personer med sådan uddannelse kan ligestilles, uanset i hvilket nordisk land uddannelsen er holdes.

Jeg har læst lidt på det, der står i betænkningen om uddannelsen i de andre nordiske lande, og såvidt jeg kan se, ligger de meget nær op ad hinanden. Der kan være nogle forskelligheder bl. a. i kravet til forkundskaber — på det område håber jeg dog ikke vi vil følge den retningslinie, som følges i de andre lande. Men jeg vil heller ikke tro, at dette spørgsmål om foruddannelsen, før elevuddannelsen påbe-

gyndes, kan spille en afgørende rolle i dette forhold. Jeg synes som sagt, at uddannelserne i de forskellige nordiske lande ligger meget nær op ad hinanden, men jeg vil mene, at vi også under udvalgsarbejdet skal have denne rekommendation fra Nordisk Råd for øje.

Lad mig endelig, hvad angår nye principper i lovforslaget, nævne, at det giver mulighed for, at der også kan uddannes mandlige sygeplejere. Det siges ganske vist ikke i lovforslaget, men det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget. Det fremgår også af kommissionsbetænkningen, at et flertal af kommissionens medlemmer er enige i, at mænd skal kunne uddannes til sygeplejere på lige fod med kvinder, og ligeledes, at det er den overvejende opfattelse, at der er et behov for en sådan uddannelse. Det giver mig imidlertid anledning til at rejse spørgsmålet om, hvorvidt nu lovforslaget har den rigtige titel, om man ikke hellere skulle kalde det forslag til lov om sygepleje, om man ikke i lovens titel skulle have et udtryk for, at mænd bør have ligestilling med kvinder på dette område.

Må jeg lige tilsidst sige, at med dette lovforslag søges der tilvejebragt en løsning af alle de aktuelle problemer omkring sygeplejerskernes virksomhed og uddannelse. Jeg kunne lide at minde om, at eet problem ligger stadig uløst, nemlig hjemmesygeplejerskerne og deres pensionsforhold, og jeg vil ikke undlade at udtrykke ønsket om, at også dette problem må finde sin løsning.

Til slut skal jeg gentage, hvad jeg indledningsvis sagde, at mit parti ser med den største velvilje på dette lovforslag.

Ellen Poulsen: Det, man først lægger mærke til, når man ser på dette lovforslag, er bestemmelsen i § 1 om, at betegnelsen sygeplejerske skal være afhængig af, om den, der har uddannet sig, har fået autorisation. Det er jo et spørgsmål, som man kan se tidligere har været stærkt debatteret, når denne lovgivning har været fremme i det høje ting, og nu har man altså taget det op igen. Man har tidligere stærkt debatteret, om der her var tale om en monopolstilling; nu ønsker man altså at slå fast, at det er det, og det er der måske heller ikke noget at sige til, som forholdene er i dag.